

будилъ късно. Само единъ луненъ лжчъ билъ останалъ и се люлѣлъ на върха на една праскова. Като лудъ се спусналъ младежътъ, но тъкмо да го хване, той се покачилъ на върха на една череша. Спусналъ се младежътъ къмъ нея, безъ да престане съочи да следи лжча, но въ тъмнината се блъсналъ въ стъблото на едно дърво и падналъ на земята.

Когато се свѣстилъ, вмѣсто месеца на небето изгрѣвало слънцето. Какво да прави? Тръгналъ за града. Но по пжтя решилъ да се отбие и налови малко риба. Провървѣло му. За половинъ часъ хваналъ десетина риби. Занѣлъ ги въ града, продавъ ги и за паритѣ си купилъ храна.

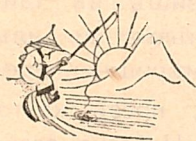
Надвечерь отишълъ пакъ на полето, твърдо решенъ да изпълни съвета на мждреца. Легналъ да чака. И за да не би пакъ да го обори сънъ, вързалъ подъ шията си едно трънено клонче. Щомъ задрѣмалъ, и главата му клюмнала, трънитѣ го обождали.

— По-добре ще бжде да сваля този трънъ — казалъ си той. — Ще поспя часъ — два като човѣкъ и преди зори ще се събудя.

Отвързалъ тръна и заспалъ.

Пробудило го и този пжтъ слънцето.

Цѣлъ месецъ ходилъ младежътъ на рѣката и все пропускалъ прибирането на месеца. Но и всѣкога ловилъ риба, продавалъ я, частъ отъ паритѣ похарчилъ за храна, а останалитѣ спестявалъ.

Следъ единъ месецъ той почувствалъ джобоветѣ си пълни и тежки. Тогава чакъ разбралъ всичко. Лунния лжчъ мждрецътъ измислилъ, само за да го накара да става рано, да не лентяйствува и да работи. Това радостно съзнание измѣнило съвсемъ младежа. Той се преселилъ край рѣката, ловилъ риба отъ сутринъ до вечеръ и я продавалъ въ града. И станалъ отново богатъ, какъвто билъ нѣкога.

Прев. Е. Кювлиевъ.

Детски творби.

Изкупень грѣхъ.

Карлъ Велики обичалъ често да ходи между народа си, за да види какъ живѣе. Единъ день той отишълъ да обиколи затворницитѣ. Влѣзълъ въ килиитѣ. Разговорилъ съ тѣхъ и ги попиталъ:

— Вие какъ мислите, справедливо ли сте наказани?